प्रयतां वषट्कृतिम्। जुषध्वं नो हव्यदातिं यजत्राः" इति। हे 'आदित्याः', हे 'काम', यूयं सर्व्वे 'निर्ऋतिं' राक्षसजातिं, बाधिकां देवतानां, 'स्कभायत' स्तब्धां कुरुत, अस्मद्बाधसामर्थ्यरहितां कुरुतेत्यर्थः। 'अमतिं' अस्मदीयं बुद्धिमान्द्यं, 'सेधत' प्रतिषेधत, निवारयेत्यर्थः। कीदृशा आदित्याः, 'रश्मिभिः', स्वकीयैः, 'प्रयतमानाः' अन्धकारनिवारणार्थमुद्योगं कुर्व्वन्तः, 'अस्रध्राः' अस्रदवः, अनिष्टनिवारणे तीक्ष्णा इत्यर्थः। तादृशा यूयं, 'प्रयतां' परिशुद्धां, 'हव्यदातिं' हविर्दानकारणभूतां, 'नः' 'वषट्कृतिं' अस्माभिः प्रयुक्तं वषट्कारं 'जुषध्वं'। कीदृशा यूयं, 'यजत्राः' यज्ञयोग्याः॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह। "आदित्यान् काममवसे ऊवेम। ये भूतानि जनयन्तो विचिख्युः। सीदन्तु पुत्रा अदितेरुपस्थम्। स्तीर्णं बर्हिर्हविरद्याय देवाः" [२] इति। 'ये' पूर्व्वोक्ता आदित्याः, 'देवाः', यश्च कामदेवः, तान् सर्व्वान् 'अवसे' अस्मद्रक्षार्थं, 'ऊवेम' इह कर्म्मण्याह्वयामः। 'ये' 'देवाः', 'भूतानि जनयन्तः' प्राणिजातान्युत्पादयन्तः, 'विचिख्युः' विशेषेण ख्यातिं गताः। ते देवाः, 'अदितेः', 'पुत्राः', 'हविरद्याय' हविर्भक्षणाय, 'उपस्थं' समीपे स्थातुं योग्यं, 'स्तीर्णं' वेद्यां प्रसारितं बर्हिः, 'सीदन्तु'॥

अथ हविषो याज्यामाह। "स्तीर्णं बर्हिः सीदता यज्ञे अस्मिन्। भ्राजाः सेधन्तो अमतिं दुरेवाम्। अस्मभ्यं पुत्रा अदितेः प्रयꣳसत। आदित्याः कामहविषो जुषाणाः" इति।